

Ten slotte

Na 15 jaar trouwe dienst zegt Fred Drissen, onze eindredacteur, het Nieuw Archief vaarwel. In dit redactioneel blikt hij nog even terug op zijn tijd bij ons tijdschrift. Namens de gehele redactie willen we Fred bedanken voor zijn niet-aflatende inzet, en we wensen hem het allerbeste toe in de toekomst.

Het was mijn afstudeerdocent, de vorig jaar overleden Stef Tijs, die mij wees op het Wiskundig Genootschap (toen nog niet Koninklijk), dat een blad uitgaf waar wel eens personeelsadvertenties in stonden. Ik werd lid, maar een baan leverde mij dat niet op. Die vond ik middels een vacature in de zaterdagkrant, dat daar destijds het geijkte kanaal voor was. Zo kwam ik terecht bij Elsevier Science Publishers (zoals het toen heette), waar ik werkte voor tijdschriften zoals *Mathematical Programming*, *Statistics & Probability Letters* en *Stochastic Processes and their Applications*. In de loop der jaren dreef ik wat verder weg van de wiskunde, tot er bij IOS Press nog maar slechts een dun lijntje over was met *Asymptotic Analysis*.

Al die tijd was ik trouw lid gebleven van het WG, dat inmiddels gekroond was tot KWG. Eens in de zoveel tijd viel er een blad op de deurmat: het *Nieuw Archief voor Wiskunde*. Aanvankelijk betrof dat nog de vierde serie, de blauwe boekjes. Ik moet bekennen dat ik die niet altijd even goed las. Veel verder dan een korte blik werpen op de recensies van Elsevier-boeken kwam ik meestal niet. In het jaar 2000 kreeg het NAW een nieuwe vormgeving: de huidige magazine-achtige vijfde serie. Een aantrekkelijk blad met een moderne uitstraling, dat ook de moeite waard was voor afgedwaalde wiskundigen als ik. Vijftien jaar geleden stond er een vacature in voor een bladmanager. Ik was inmiddels al enkele jaren zzp'er en besloot te reageren. Dit keer leverde het blad mij wel een baan op. Een jaar later ben ik ook eindredacteur geworden. Weer een paar jaar later kwam mijn werk voor Epsilon Uitgaven daar nog eens bij. Ik was weer helemaal terug in de wiskundewereld!

Het is een grote eer om voor een tijdschrift met zo'n rijke historie te mogen werken. De bijzonder actieve redactie zorgt steeds weer voor interessante kopij, die ik samen met de bureauredacteur in een mooie vorm mag gieten. Het redigeren betreft vooral stijl en opmaak, want de taal van onze auteurs is over het algemeen vrij goed. Wel is de invloed van het Engels steeds duidelijker merkbaar. Niet alleen publiceren wij al behoorlijk wat artikelen in het Engels, ook in Nederlandstalige artikelen sijpelen steeds meer Engelse woorden door (en niet alleen van vaktermen). Lange tijd heb ik die er nog zoveel mogelijk uitgeschreven. Maar ja, leenwoorden raken op den duur ingeburgerd, en dan is het onzinnig om ze te blijven vertalen. Wat we ook met enige regelmaat tegenkomen, is dat samenstellingen van woorden los geschreven worden. In het Engels is dat gebruikelijk, maar in het Nederlands schrijf je die over het algemeen aan elkaar, al dan niet met een streepje. Taal evolueert. Het zal mij niets verbazen als over vijftien jaar ook in het Nederlands los schrijven

de norm is. Taal kiest tenslotte zijn eigen weg, om ten slotte maar eens een woord te gebruiken dat een andere betekenis krijgt als je het los schrijft.

Naast reguliere artikelen kent het NAW ook vele rubrieken, die een grote bijdrage leveren aan het leesplezier. De redactie heeft de laatste jaren sterk ingezet op het bereiken van meer jongeren, met rubrieken als 'Proof by example', 'New Impulse' en de terugkeer van 'Wiskundigen in den vreemde'. Een ontwikkeling die zeer toe te juichen valt en ook goed aansluit bij de oprichting van Young KWG. Wij zijn dan wel een stokoude vereniging met een monumentaal tijdschrift, het blijft belangrijk om ons op de toekomst te richten!

Zelf heb ik altijd erg genoten van stukken met een maatschappelijk raakvlak of menselijk verhaal, zoals 'Het keerpunt', interviews, verslagen van symposia, de eindexamenbesprekingen, en de artikelen die we gewijd hebben aan corona. Ook heel lezenswaardig zijn de In Memoriams. Een rubriek die je eigenlijk liever niet zou willen hebben. Ze geven doorgaans een eerbiedwaardige terugblik op iemands leven en werk. Een paar jaar geleden na het overlijden van mijn broer Eric, beleidseconoom bij het PBL, verscheen er een In Memoriam in *Economisch Statistische Berichten*. Sindsdien weet ik hoe waardevol In Memoriams ook voor nabestaanden zijn.

Hoewel het NAW misschien nog hetzelfde oogt als vijftien jaar geleden, is er op de achtergrond wel het nodige veranderd. Het redactiekantoor verhuisde van Leiden naar het CWI, we stapten over van ConTeXt naar het gebruiksvriendelijkere InDesign, en veranderden van drukker, waardoor het blad voortaan volledig in kleur kon. Ook bij Epsilon veranderde er het een en ander: we begonnen met printing-on-demand, het magazijn verhuisde naar De Klomp, we kregen een nieuwe webwinkel en startten met de Giraf-reeks. En, je zou het bijna vergeten: in beide organisaties is door de jaren heen de administratie volledig overgegaan van papier naar digitaal.

Vijftien jaar lang heb ik meegedeind op het kwartaalritme van het NAW, maar nu is het tijd om samen met mijn vrouw Tea te onderzoeken wat het leven nog meer te bieden heeft. Ik kijk terug op een zeer prettige samenwerking met een keur aan mensen uit de wiskundewereld. De besturen van het KWG en Epsilon wil ik hartelijk danken voor de vrijheid die zij mij gegeven hebben om mijn werk naar eigen inzicht in te delen. Veel dank verder aan: bureauredacteurs, Epsilon-assistenten, redacties van NAW en van de Epsilon-reeksen, bestuursleden, auteurs, ontwerpers, illustratoren, drukkers, facilitair medewerkers van Leiden en het CWI, collega's van de andere wiskundeclubjes, en natuurlijk jullie: de trouwe lezers! Dat jullie nog lang mogen genieten van het NAW. En,... denk er af een toe eens aan om een student te attenderen op dit prachtige blad en die geweldige boeken van Epsilon!

Fred Drissen, eindredacteur/bladmanager

Koninklijk Wiskundig Genootschap en Epsilon Uitgaven, Amsterdam